

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De octo remediis contra vitium Gulæ. Pars IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

requirit & inconſueta. Quarta, cum pretioſa vel ſumptuoſa, nõ habens etiam reſpectum ad hoc quòd ſint magis ſaporofa.

De quatuor ſatellitibus quibus vitur vitium Gulæ. PARS III.

Dlecto de ſpeciebus huius vitij, cõſequenter dicendũ eſt de quibusdã ſatellitibus, quibus vitur vitium iſtud: quæ quatuor ſunt præcipuè. Primum eſt ambitio, de qua dicit Sapiens: Non magno nobis conſtat fames, ſed ambitio. Maiorem partem eorum quæ expendunt ſuperbi, faciunt ad paſcendũ oculos hominum. Sed ſi nullus hoc deberet ſcire, ipſi quandoque non expendere decimã partem eorum, quæ expendunt. Alia tria ſunt, ciborum delectabilitas, ſive ſit ex generibus ciborum, ſive ex modo præparandi, & ciborum varietas, & qualitas.

De octo remediis contra vitium Gulæ. PARS IIII.

Sequitur de remediis cõtra vitium iſtud, quæ octo ſunt. ¶ Primum eſt ſermo diuinus. Hoc remediũ docet nos Dominus Matth. 4 vbi dicit diabolo tentanti ipſum de vitio gulæ: Non in ſolo pane viuit homo, ſed in omni verbo quod procedit ex ore Dei. Et Greg. Frequens ſumptio cibi ſpiritualis interdũ inducit contemptum & obliuionẽ cibi corporalis. ¶ Secundũ remedium eſt moderata occupatio. Hoc remedium inſinuat nobis Salomon in Proverb. 21. Deſideria occidunt pigrum noluerunt enim quicquã operari manus eius: tota die concupiſcit & deſiderat. Homo otioſus patitur famem vniuerſalem. Aures enim eius eſuriũt rumores, oculi vanitates gula cibos: ſed occupatio in magna parte ſedat famem iſtã. Mallent autẽ ſpecialiter hæc duo remedia, ad hoc ne homo horã præueniat, vel ne nimia ſolicitudinẽ de cibo ſibi præparãdo habeat. ¶ Tertiũ remediũ eſt, elongatio ab his qui dant occaſionem excedendi in cibo vel potu, ſicut eſt delectabilitas, vel varietas, vel nimietas ciborum. Licet enim illud quod legitur Eccleſ. 21. Quasi à facie colubri fuge peccata: & ſi acceſſeris ad ea, ſuſcipiet te: videatur generaliter dictum de omni peccato: ſpecialiter tamen hoc reſerri poteſt ad illa peccata in quibus tentat ſuauietas vel voluptas. In illis enim in quibus aduerſitas tentat, melius poteſt expectari conſictus: vnde non eſt ſecurum accedere ad mentem, vbi nimia, vel varia, vel delicata ſunt appoſita homini, qui vult curari ab hoc vitio. Hoc inſinuat nobis Genef. 3. vbi ſic legitur: Vidit mulier lignum quod bonum eſſet ad veſcendum, & pulchrũ oculis & delectabile aspectu, & tulit de fructu illius & comedit. Vnde dicit Gregorius: Non licet intueri quod non licet cõcupiſci. Et Eſa. 28. loquẽs de flore gloriæ exultationis, di-

cit: Quòd cū aspexerit videns statim vt manu tenuerit, deuora-
 bit illud. Non est securū intueri vel videre delectabilia ¶ Quar-
 tum remedium est, frequenter considerare qualis post mortem
 caro sit futura. Hoc remedium docet nos Gregor. dicens: Nihil
 adeò valet ad domanda carnis desideria, sicut cogitare qualis
 sit futura mortua ¶ Quintū remediū est, æternæ cœnæ medita-
 tio, ad quam inuitati sumus. Hoc remedium docuit nos Domi-
 nus, vbi nos ad cœnā illam inuitatos esse docuit. Aliter comedit
 ad cœnā delicatam inuitatus, & aliter non inuitatus. Qui enim
 inuitatus est, parum comedit in prandio ne cœnā amittat. Sed
 sunt quidā qui adeò similes sunt facti iumentis, quòd de filiquis
 porcorum hīc impleri desiderant, & de illa delicata cœna, &
 æterna non curant, cuius sola esuries hominem beatum reddit.
 Beati enim qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi satura-
 buntur. quid faciet ipsa refectio, si esuries ipsa beatum reddit?
 ¶ Sextum remedium est, cōsideratio malorū quæ excessum ci-
 bi, & potus sequuntur. Sequitur enim inde triplex mors, scilicet
 mors culpæ: & interdū mors corporis in presenti, & in futuro
 æterna mors, scilicet corporis & animæ. Ad hoc pertinet quod
 legitur Iob 6. Aut gustare quis poterit, quòd gustatū affert mor-
 tem? Cum magna mensura sumuntur medicamenta, sic & ali-
 menta sumi debent, secundum Augustinum. ¶ Septimum reme-
 dium est, cōsideratio penuriæ Christi & in se, & in mēbris suis.
 Ad primū monemur Thr. 3. Recordare paupertatis meę & trans-
 gressionis, & absynclij, & fellis. Paupertas etiā ipsius in mem-
 bris suis multū deberet homines retrahere a superfluitate, quā
 faciunt in conuiujs suis, quam cogitāt quantā paupertatem sus-
 tinet Christus in pauperibus & infirmis ad mortem, qui vix pol-
 lunt interdū panē habere. Mirū est quomodo sæpe non remor-
 det cōscientia diuites huius sæculi quando cogitant, q̄ ipsi sub-
 trahunt ori Dei in pauperibus q̄ ponunt in ore diaboli. Pascunt
 enim filios diaboli, scilicet malos, & Dei filios fame ferire per-
 mittunt. ¶ Vltimum remedium est & summū, Dei gratia. Vnde
 qui laborat hoc vitio, orationi debet instare, & Dei gratiam po-
 stulare, quæ ardorem huius viti sedat. Vnde Ioan. 4. Qui biberit
 ex aqua quam ego dabo ei, nō sitiet in æternum. Et ad Hebr. 13.
 Optimum est gratia stabilire cor, non escis quæ non profuerunt
 ambulatibus in eis. Ad idem pertinet illud verbum Senecæ:
 Si vis, inquit, in perpetua voluptate esse, non voluptatibus adii-
 ciendum est, sed cu piditatibus detrahendum. Cupiditatibus ve-
 rō non detrahitur, nisi quum ros gratiæ infunditur.

T R A